

МОТИВИ

към Присъда № **2 от 13.02.2023 г.

по НОХД № 634/22 г.

Обвинението срещу подс. Г.Р.Р. е по чл. 325, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че на 16.05.2020 г. в гр. К. в района на кръстовището на ул. „Ст. Ян.“ с ул. „Ал. К.“ е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото – възпроизвел изстрели с въздушен (пневматичен) пистолет марка „Um. X-B-G“ калибър 4.5 мм (.177) с идентификационен номер ***** на обществено място – зад Централната поща на гр. К. в района на кръстовището на ул. „Ст. Ян.“ с ул. „Ал. К.“, възпроизвел изстрели и срещу Ст. Г.А. и Р.Ив.Д., ударил Ст. Г.А. с цевта на пистолета в областта на гърдите, отправил спрямо тях следните думи: „Сега ще се кача, ще взема пистолет, ще се върна и ще ви избия“, „Ще ви убия, ще ви застрелям, вие ме крадете“, като деянието по своето съдържание се отличава с изключителен цинизъм и дързост.

Подсъдимият в с.з. не се признава за виновен.

Защитникът му – адв. Г. в с.з. пледира за постановяване на оправдателна присъда.

Представителят на РП-Стара Загора, ТО-К. в с.з. поддържа обвинението.

Граждански иск не е предявен.

От събраните по делото доказателства, установени с доказателствени средства по НПК, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено следното:

На 16.05.2020 г. вечерта около 20.00 часа свидетелите Ст.А. и Р.Д., които били бивши съпрузи, но продължавали да живеят на съпругески начала, решили да нахранят и да дадат лекарства на куче, за което се грижили, и което се намирало в двора на храм „Св. Йоан Предтеча“ зад сградата на пощата в гр. К. непосредствено до кооперацията, в която живеели, намираща се на ул. „Ц.С.М.“ №**. В това време подс. Р. се намирал в жилището си в гр. К. на ул. „Ст. Ян.“, където употребил алкохол – бира. Бил с жена си – св. Ал.Ив. и пушили цигари на терасата. В 20.08 часа две групи от по две по-малки момчета спокойно пресекли от юг платното за движение и заобиколили блока на подс. Р. от запад. Едната група спряла в близост до тъгъла от източна страна на кооперацията на свидетелите А. и Д. като едното от момчетата седнало на бордюр и двете започнали да разглеждат телефоните си, и престояли до 20.10 часа, след което продължили в посока запад към кафе „P.'s“ и „Б.к.“. Другата група от момчета без да спира продължила в посока север. Долу на пътя пред кооперацията от южна страна имало поставен конус за паркомясто, ползвано от съсед. По пътя в 20.11 часа минавали спокойно други две по-големи момчета и едното от тях забелязало, че поставеният конус е към средата на пътя, пречи на движението и то внимателно го преместило с крак по-навътре за да не пречи. После двете момчета спокойно заобиколили блока на подсъдимия и спрели в близост до входа на свидетелите А.и и Д.. В това време подс. Р. бил на терасата и бил вече повлиян от употребения алкохол. Подсъдимият възприел, че някои от тези момчета събарят конусите за да ги мачат колите, както др. път се е случвало и решил да слезе на улицата и да ги сплаши, като взел със себе си притежавания от него пневматичен пистолет марка „Um. X-B-G“ калибър 4.5 мм (.177) с идентификационен номер ***** , използващ сгъстен СО₂, снабден с беззарядни метални сачми 4.5 мм. Св. Ив. му казала да не се занимава, но той въпреки това слязъл бос и по потник долу пред блока, извадил пистолета и произвел изстрели по посока на момчетата. Те се сепнали и бързо тръгнали в посока кафе „P.'s“ и „Б.к.“ от северната страна на кооперацията на свидетелите А. и Д.. Подсъдимият взел в близост др. конус, който занесъл до първия, преместен от едното от по-големите момчета минали преди това. Свидетелите А. и Д. били тръгнали към задната врата на църквата, чули шум като свистене от нещо, движещо се бързо във въздуха и удар по близкостоящ автомобил, който шум св. А. оприличил на изстрели с малокалибрено оръжие и тракане от затвора на оръжието, тъй като преди време бил военен и разбирал от оръжия. Питали момчетата защо бягат, а те му

отговорили, че някой ги замерва с нещо. Подсъдимият след като оставил втория конус видял в тъмното хора в същия район, които възприел като момчетата и отново се върнал в района под блока си, извадил отново пистолета, насочил го по посоката на свидетелите А. и Д. и произвел няколко изстрела в 20.12 часа, когато свидетелите били вече до задната врата на храма от северна страна. Тогава св. А. бил приклекнал, за да може да отвори вратата, която имала затварящо устройство в долната си част, а в този момент св. Д. се обърнала наляво и видяла подс. Г.Р.Р., на разстояние около 5-10 метра от тях, облечен с потник да стреля по тях без да им казва нещо. Св. Д. инстинктивно се обърнала с гръб към подс. Р. и сачмите от оръжието я уцелили в гърба и по краката, а част от тях попаднали в металната врата на храма. Св. Д. изпитала болка и изпищяла. Св. А. забелязал как подс. Р. се опитвал да презареди пистолета, да извади пълнителя и да сложи нов и за да му отвлече вниманието, реагирал, като хвърлил кутия с мляко към подс. Р., насочил се към него и макар значително по-нисък по ръст започнал да го удря, а св. Р. се опитвал да се защити, блъскайки св. А. в областта на гърдите, а преди това и с пистолета, и им викал „Ще ви убия, ще ви застрелям, вие ме крадете“, „Сега ще се кача, ще взема пистолет, ще се върна и ще ви избия“ и влязъл във входа на блока, находящ се на ул. „Ст. Ян.“ № **, където живеел, носейки със себе си пистолета. Когато свидетел на конфликта станал минаващия 20.13 часа по ул. „Ст. Ян.“ св. М.Д., подс. Р. отново насочил пистолет към св. А., отправяйки се към входа. Св. А. се скрил зад ъгъла на сградата и когато подс. Р. се прибрал подал сигнал на тел. 112, тъй като се страхувал да не се върне с истински пистолет. На подадения сигнал на тел. 112 се отзовали служители на РУ К. - пол. Д. Д. и пол. Б.М., които установили подс. Р. и му съставили протокол за полицейско предупреждение, а той предал с протокол за доброволно предаване въздушен пистолет марка „Х-В-Г“ калибър 4.5мм (.177) с идентификационен номер *****, заявил им е, че пистолета е негова собственост и няма документи за него.

Описаната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите Ст.А., Р.Д., Ал.Ив., М.Д. и Др. Др., два протокола за доброволно предаване, справка на л. 14, Протокол за полицейско предупреждение, предавателно-приемен протокол, експертните заключения на двете съдебнопсихологични експертизи и балистичната експертиза, които отчасти кореспондират на обясненията на подсъдимия.

В с.з. подс. Р. не отрича, че е стрелял с притежавания от него пневматичен пистолет марка „Um. X-B-G“ калибър 4.5 мм (.177), но отрича, че е стрелял по свидетелите А. и Д.. Установява, че е стрелял във въздуха.

Съдът не дава вяра на тези му обяснения, тъй като от предадените с протокол за доброволно предаване видеозаписи, представляващи веществени доказателствени средства по см. на Р 390-09-II (Бюлетин 11/09 г. ВКС, стр. 15) от случаен характер, конкретно видеозапис ***** (за краткост *****) се установява, че в 20.12 часа, както и от снимките от експертното заключение на техническата експертиза на л. 94 и л. 95 се установява, че пистолетът не е бил насочен нагоре. Това се потвърждава от свидетелските показания на свидетелите Др., А. и Д.. Отделно подс. Р. и св. Ив., не отричат, че подсъдимият е произвел изстрели.

На следващо място от посочения видеозапис, както и от видеозапис ***** (за краткост *****) е видно, че в 20.11 часа, че две по-големи момчета идват от изток, вървят спокойно, едното от тях намества конус за да не пречи. При тези обстоятелства очевидно поведението на подс. Р. не съответства на реално извършените действия от момчетата, поради което съдът приема, че подсъдимият е бил повлиян от употребения алкохол.

От синхронизираното едновременно преглеждане на двата записа (формат на „Dahau“) при един и същ тайминг (с програма „Smart player“ на „Dahau“), се установява, че групите момчетата минали в 20.08 ч., от които две от тях остават в близост до кооперацията на свидетелите А. и Д., не извършват никакви действия с конуси и напускат района преди слизането на подс. Р. в 20.12 часа, т.е. тяхното преминаване няма отношение към случая.

Съдът приема за казани от подсъдимия, а и в с.з. не се оспорват употребените от него изрази към свидетелите А. и Д. и от техните показания се установява, че към тях подс. Р. е използвал следните изрази: „Ще ви убия, ще ви застрелям, вие ме крадете“, „Сега ще се кача, ще взема пистолет, ще се върна и ще ви избия“.

Имайки предвид установената в с.з. фактическа обстановка съдът намира, че от

обективна и субективна страна подс. Р. е осъществил състава на чл. 325, ал. 2 вр. ал. 1 от НК.

Обект на престъплението хулиганство са установения в страната ред и обществено спокойствие.

Основния признак на деянието е осъществяване на непристойни действия.

Безспорно подс. Р. е използвал притежавания от него пневматичен пистолет марка „Um. X-B-G“ калибър 4.5 мм (.177), като е произвел изстрели с метални сачми с каквито стреля оръжието според балистичната експертиза - първо по посока на момчетата, после по посока на свидетелите А. и Д.. Ето защо съдът не приема за достоверни обясненията му, че е стрелял с пластмасови сачми, което не е от и съществено значение.

На практика използването на пистолета цели саморазправа в разрез с установения в страната ред гражданите и юридическите лица да използват съответните органи за уреждане на нередности. В случая дори действията на подсъдимия не почиват на обективни предпоставки – действително събаряне на конуси от деца, което съдът свързва с повлияване от изпитото количество алкохол.

На следващо място в хода на съдебното следствие не се установи, че подсъдимият е използвал обидни изрази, но е използвал заплашителни изрази към свидетелите А. и Д..

Действията на подс. Р. са причинили страх у свидетелите А. и Д. извън случаите на чл. 144, ал. 3 вр. ал. 1 от НК – закана с убийство, което като извод се потвърждава от двете съдебнопсихологически експертизи, но това не изключва извършването на хулигански действия, защото е нарушило спокойствието им като граждани.

Видно от заключението съдебнопсихологическа експертиза спрямо св. Ст. Г.А. е упражнено заплашване. Преживеният страх от св. Ст. Г.А. от момента на започване на действията и отправените спрямо него закани от Г.Р.Р. за живота и сигурността му, в случая, се явява нормалпсихологична реакция като отговор на конфликтната ситуация, създадена се на дата 16.05.2020 г. в гр. К.. Изпитаният страх е изиграл ролята на сигнал и предупреждение за опасност и в същото време са го мобилизирали за преодоляване на тези действия от страна на подс. Р.. Няма данни в случая за нарушение на когнитивно, емоционално и поведенческо ниво на отклонение, което да е доказателство за преживяно чувство на непосредствена опасност за живота си – страх, който да съответства на юридическото понятие основателен страх. В конкретния случай на дата 16.05.2020 г. отправените заплахи и действия от Г. Р. са предизвикали у Ст.А. чувство на страх, нормалпсихологично мотивиран, разбираем и съответен на обстановката. Изпитаният страх е изиграл ролята на предупреждение за опасност и в същото време на импулс за организиране на защита.

Видно от заключението съдебнопсихологическа експертиза спрямо св. Р.Ив.Д. има упражнени заплахи. Към 16.05.2020 г. и понастоящем психичното състояние на Р.Д. позволява тя да участва във фазите на наказателното производство. Събитията, случили се на 16.05.2020 г. са довели до неприятни преживявания у осв. Р.Ив.Д., у нея са възникнали чувства на обида, унижение, както и нормалпсихологичен страх от отправените □ закани от страна на Г.Р.Р.. В конкретния случай отправените заплахи и действия са предизвикали у св. Р.Д. чувство на страх, нормалпсихологично мотивиран, разбираем и съответен на обстановката. Изпитаният страх е изиграл ролята на предупреждение за опасност и в същото време на импулс за организиране на защита. Няма данни в случая за когнитивно, емоционално и поведенческо ниво на отклонение, което да е доказателство за преживяно чувство на непосредствена опасност за живота си – страх, който да съответства на юридическото понятие основателен страх.

Съдът отбелязва, че поведението на свидетелите А. и Д. няма нищо общо с намерението на подсъдимия да „въведе ред“ по отношение на момчета „ритащи“ конуси и да ги спрлаши, тъй като те дори не са извършили такива действия, нито те са извършили действия за „кражба“.

Макар и да липсва по делото първичен медицински документ от показанията на свидетелите А. и Д. се установява, че подс. Р. е причинил телесна повреда на св. Д. по см. на чл. 130, ал. 1 или ал. 2 от НК, а съгласно Р 261-79-II, когато хулиганските действия прерастват в престъпления, такова деяние ще се отличава с дързост.

Нараняването с оръжие дори и неогнестрелно представлява брутална демонстрация срещу установения правов ред. Решението е дръзко, защото подсъдимият се е абстрахирал от възможността, че може тежко да нарани човек ако тези сачми попаднаха в меки тъкани, като очите например. Ето защо съдът приема, че деянието на подсъдимия освен, че грубо нарушава установения ред е било извършено с дързост, подобно на случая, разгледан в Р 578-73-I.

Съгласно ПП 2-74, т. I-4 хулиганските действия може да се извършват в най-разнообразни форми – на обществени места, както в случая на улицата и с нанасяне на телесна повреда.

В с.з. не се установиха цинични изрази, употребени от подсъдимия, поради което по първоначалното обвинение за отличаване на деянието с изключителен цинизъм, подс. Р. следва да бъде признат за невиновен и оправдан.

От обективизираните действия на подсъдимия може да се направи извод, че деянието е било извършено с евентуален умисъл.

Съгласно ПП 2-74, т. I-3 хулиганството е умишлено престъпление. То може да се осъществи с пряк или с евентуален умисъл.

В обвинителния акт РП е приела, че се касае за пряк умисъл. Съдът обаче не приема този правен извод.

Съгласно Р 472-01-II предложените правни квалификации не обвързват съда, а предметът на доказване по чл. 102 НПК във всяко едно наказателно производство, независимо от характера му, се определя от обстоятелствената част на обвинението, а не от предложената правна квалификация (вж. Р 1094-07-I). От тази гледна точка правният извод върху фактите, даден от прокурора може да бъде верен, но може да бъде и неверен.

На следващо място при определяне размера на наказателната отговорност, НК не я диференцира според вида на умисъла, от което следва, че няма пречка съдът да приеме др. вид умисъл, защото това не води до по-тежка наказуемост. И най-сетне умисъла се определя от обективизираните действия на подсъдимия.

При прекия умисъл деецът пряко цели постигане на предвидения в правната норма престъпен резултат, а при евентуалния умисъл, престъпният резултат е страничен и е в резултат от преследване на друга правомерна или неправомерна цел.

В случая подс. Р. пряко е целял да уплаши момчетата, ритащи конуси, като стреля по тях с пневматичен пистолет и по неизвинителна грешка е причинил телесна повреда на св. Д., както и е целял да отговори вербално със заплахи на св. А. и св. Д. при защитното нападение на първия свидетел, като по този начин е проявил безразличие към допускането на хулиганските действия като страничен резултат.

Следователно подс. Р. е съзнавал общественоопасния характер на деянието, предвиждал е настъпването на общественоопасните последици и е допуснал настъпването им.

Имайки предвид изложените дотук мотиви съдът приема, че подс. Р. следва да бъде признат за виновен и наказан.

При определяне вида и размера на наказанието на подсъдимия съдът приема като смекчаващи вината обстоятелства необремененото съдебно минало (настъпила абсолютна реабилитация) и добрите характеристични данни, а като отегчаващи вината обстоятелства следва да се приемат употребения алкохол, некритичното отношение и предизвикване на страх у свидетелите А. и Д. при стрелбата по тях с пневматично оръжие.

На подс. Р. следва да се наложи наказание при превес на смекчаващите вината обстоятелства, като съдът счита, че целите на чл. 36 от НК ще бъдат постигнати при наказание в размер на шест месеца лишаване от свобода.

С оглед необремененото съдебно минало съдът счита, че целите на чл. 36 от НК ще бъдат постигнати ако наложеното наказание не се изтърпява ефективно, а изтърпяването му се отложи за срок от три години.

На осн. чл. 189, ал. 3 от НПК подс. Р. следва да заплати по сметка на ОДМВР-Стара

Загора направените по делото разноси за експертизи в размер на 670,75 лв.

Вещественото доказателство притежавания пневматичен пистолет марка „Um. X-B-G“ калибър 4.5 мм (.177) с идентификационен номер ***** следва да се отнеме в полза на държавата като средство, с което е било извършено престъплението съгласно чл. 53, ал. 1, б. „а“ от НК.

Вещественото доказателство – компактдиск по аналогия на чл. 112, ал. 4 от НПК следва да остане по делото до неговото унищожаване.

Водим от горните мотиви съдът постанови присъдата си.